

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE XXX

Biroul Solutionare Contestatii

Nr.XXX /28.11. 2011

DECIZIE_1170__/_28.11.2011_____

privind solutionarea contestatiei formulata de D-nul XXX impotriva adresei nr. XXX/18.10.2011 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului XXX

Directia generala a finantelor publice a judetului XXX a primit spre solutionare de la D-nul XXX cu domiciliu In Municipiu XXX str. Redului nr. XXX jud. XXX contestatia fara numar inregistrata la institutia noastra sub nr. XXX/21.11.2011 impotriva adresei nr. XXX/18.10.2011 emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului XXX .

Obiectul contestatiei il constituie adresa nr. XXX/18.10.2011 emisa de Administratia Finantelor Publice XXX Compartimentul Asistenta Contribuabili ca urmare a cererii petentei nr.xxx/10.10..2011, prin care a fost respinsa solicitarea D-nului XXX de restituire a sumei de XXX lei reprezentand taxa de poluare , considerata de petenta taxa incasata in mod netemeinic si nelegal cu chitanta nr.TS4A nr. xxxx/30.04.201.

Desemeni petenta precizeaza ca, taxa de poluare nu este conforma cu Tratatul UE (art. 25,28,90) , OUG 50/2008 nu a fost aprobata prin lege , motiv pentru care nu poate produce efecte juridice..

Invederăm faptul că D-nul XXX a formulat contestație impotriva adresei nr.XXX/18.10.2011 prin care a solicitat admiterea contestatiei, restituirea sumei de XXX lei .

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

" ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui

care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(...)"

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală:

“107.1. Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii.

Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;*
- b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;*
- c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;*
- d) declarația vamală pentru obligațiile de plată în vamă;*
- e) documentul prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii;*
- f) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;*
- g) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească.”*

ORDONANȚA nr. 92 din 24 decembrie 2003 ****republicata****)(*actualizata*) privind Codul de procedura fiscală la ART. 209 „Organul competent „stipulează:

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe,

contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;

În conformitate cu pct. 5.1 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală:

“5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 209 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.(...)

5.4. Competența de soluționare este dată de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții, datorie vamală stabilite de plată de către organul fiscal, accesorii ale acestora, precum și al diminuării pierderii fiscale.

Din analiza acestor dispoziții legale reiese că Direcția generală a Finantelor Publice XXX este competentă să soluționeze **contestațiile formulate împotriva titlurilor de creanță expres și limitativ prevăzute de lege** având ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală și accesoriile acestora.

Totodată, Codul de procedură fiscală a stabilit în mod expres actele administrative care se încadrează în categoria titlurilor de creanță.

Astfel, art.85 (1) din Codul de procedură fiscală menționează că impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

Iar art.88 din același act normativ prevede:

*“Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere
Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:*

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);
- e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

31/81

Din interpretarea textelor de lege invocate rezultă că adresa nr. XXX/18.10.2011 contestată de petenta nu este act administrativ asimilat deciziei de impunere, întrucât pe de o parte prin adresa respectivă nu se stabilesc drepturi

și obligații fiscale, nu suntem în prezența unor creanțe fiscale, iar pe de altă parte nici nu este expres prevăzut de lege ca act asimilat deciziei de impunere.

De asemenea, se reține faptul că actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate din cadrul Direcției generale a Finanțelor Publice XXX sunt stabilite în mod expres prin art.209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, așa cum am arătat, adresa de raspuns a Administrație Finanțelor Publice XXX neîncadrându-se în nici una din respectivele categorii,

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, precum și faptul că petenta precizează foarte clar prin adresa fără număr înregistrată la instituția noastră sub nr. XXX/21.11.2011 că, contestația este îndreptată împotriva adresei nr. XXX/18.10.2011, rezultă că în speță nu sunt îndeplinite dispozițiile

ORDONANȚA nr. 92 din 24 decembrie 2003 ****republicată****(*actualizată*) privind Codul de procedură fiscală la ART. 209 ,, Organul competent , , astfel că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX nu se poate investi cu soluționare pe fond a contestației formulată de petentă deoarece nu are competența materială de soluționare a contestației îndreptată împotriva adresei nr. XXX/18.10.2011 .

Pentru considerentele arătate și în baza prevederilor art. 85,art.205,art.206,art.209 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și a pct. 2.1, pct. 5.1 și pct. 5.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din OG. Nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată aprobată prin Ordinul nr. 2137/2011 , pct. 107.1 din Hotărârile Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se :

DECIDE:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX nu se poate investi cu soluționare pe fond a contestației formulată de petentă împotriva adresei nr. XXX/18.10.2011 pentru suma de XXX lei reprezentând taxa de poluare deoarece nu are competența materială de soluționare a contestației .

Prezenta decizie poate fi contestată la Tribunalul XXX conform procedurii legale, în termen de șase luni de la comunicare.

Avizat,
Director executiv,

Birou juridic și contencios

